

- c) henkilöistä, joiden tiedetään tai perustellusti epäillään harjoittavan laitonta kaupankäyntiä toisen valtion alueella, sekä ajoneuvoista, aluksista, ilma-aluksista tai muista kuljetusvälineistä, joita perustellusti oletetaan käytetyn tai saatettavan käyttää tällaisessa laittomassa kaupankäynnissä;
- d) toimista, joiden tarkoituksena tiedetään tai aiheellisesti oletetaan olevan laittoman kaupan harjoittaminen toisessa valtiossa;
- e) alkuperätodistuksista, kauppalaskuista tai muista asiakirjoista, joiden aitoutta perustellusti epäillään tai jotka tiedetään väärennetyiksi;
- f) muista asianomaisen keskustulliviranomaisen tiedossa olevista seikoista, jotka saattavat edesauttaa molempien valtioiden välisessä tavara- ja matkustajaliikenteessä tapahtuneiden tullilakien vastaisten tekojen selvittämistä.

7 artikla

Keskustulliviranomaiset voivat ryhtyä erityistoimenpiteisiin sellaisten tavaroiden valvomiseksi, jotka ovat tullilakien vastaisen tuonin kohteena. Tätä valvontaa voidaan suorittaa vientimaan tulliviranomaisen antaman todistuksen avulla, joka jätetään tuontimaan tulliviranomaisille ja jolla voidaan todistaa, että kysymyksessä olevat tavarat on tuotu laillisesti maahan.

8 artikla

Keskustulliviranomaiset ilmoittavat toisilleen tullilakien vastaisista teoista, joihin toisen valtion kansalaiset ovat ilmoittavan valtion tullialueella syyllistyneet.

9 artikla

(1) Tämän sopimuksen määräysten mukainen kirjeenvaihto tapahtuu suoraan keskustulliviranomaisten kesken. Kirjeenvaihdossaan keskustulliviranomaiset käyttävät saksan kieltä.

(2) Tämän sopimuksen määräysten mukaiset pyynnöt toimitetaan perusteluihin varustettuna toisen valtion keskustulliviranomaiselle.

4» 10 artikla

Tämän sopimuksen perusteella saapuneita tai vastaanotettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina ja niitä tulee käyttää yksinomaan tullilakien vastaisten tekojen torjumis-, tutkimis- ja estämistarkoituksiin.

11 artikla

Keskustulliviranomaiset voivat kieltäytyä antamasta tässä sopimuksessa tarkoitettua apua, jos tällainen avunanto saattaisi osoittautua haitalliseksi apua-antavan valtion riippumattomuudelle, turvallisuudelle, yleiselle oikeusjärjestykselle tai muille tärkeille eduille.

12 artikla

(1) Keskustulliviranomaiset voivat tarvittaessa ottaa suoraan yhteyttä toisiinsa neuvottelukseen tämän sopimuksen soveltamiseen liittyvistä ongelmista.

(2) Keskustulliviranomaisilla on oikeus sopia tämän sopimuksen soveltamiseen liittyvistä kysymyksistä.

13 artikla

Sopimus ei vaikuta sopimuspuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka johtuvat muista niiden tekemistä kansainvälisistä sopimuksista.

14 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin sopimuspuolet ovat ilmoittaneet noottien vaihdolla toisilleen, että niiden valtiosääntöjen tämän sopimuksen voimaantulolle asettamat vaatimukset **OH** täytetty.

15 artikla

(1) Tämä sopimus on tehty määräämättömäksi ajaksi.

(2) Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen ilmoittamalla siitä nootilla toiselle sopimuspuolelle. Sopimus lakkaa olemasta voimassa kuuden kuukauden kuluessa nootin vastaanottamisesta.

Tehty Berliinissä, 25 päivänä marraskuuta 1975 kahtena saksan- ja suomenkielisenä alkuperäiskappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

**Saksan Demokraattisen
Tasavallan Hallituksen
puolesta**

Gerhard S t a u c h

**Suomen Tasavallan
Hallituksen
puolesta**

Osmo K o c k

**Bekanntmachung
über den Beitritt
der Regierung der Deutschen Demokratischen Republik
zur Internationalen Freibord-Konvention
vom 5. April 1966
in der durch die Resolution A 231 (VII)
vom 12. Oktober 1971 geänderten Fassung
vom 15. September 1976**

Es wird hierdurch bekanntgemacht, daß am 15. Mai 1975 die Beitrittsurkunde der Regierung der Deutschen Demokratischen Republik zu der nachstehend veröffentlichten Internationalen Freibord-Konvention vom 5. April 1966 in der durch die Resolution A 231 (VII) vom 12. Oktober 1971 geänderten Fassung beim Generalsekretär der Zwischenstaatlichen Beratenden Seeschiffahrtsorganisation hinterlegt wurde.

Bei der Übergabe der Beitrittsurkunde wurden von seiten der Regierung der Deutschen Demokratischen Republik zu den Artikeln 27 und 32 der Konvention folgende Erklärungen abgegeben:

Zu Artikel 27 der Konvention:

„Die Regierung der Deutschen Demokratischen Republik ist der Auffassung, daß die Bestimmungen des Artikels 27 der

Konvention im Widerspruch zu dem Prinzip stehen, wonach alle Staaten, die sich in ihrer Politik von den Zielen und Grundsätzen der Charta der Vereinten Nationen leiten lassen, das Recht haben, Mitglied von Konventionen zu werden, die die Interessen aller Staaten betreffen.“

Zu Artikel 32 der Konvention:

„Die Regierung der Deutschen Demokratischen Republik läßt sich in ihrer Haltung zu den Bestimmungen des Artikels 32 der Konvention, soweit sie die Anwendung der Konvention auf Kolonialgebiete und andere abhängige Territorien betreffen, von den Festlegungen der Deklaration der Vereinten Nationen über die Gewährung der Unabhängigkeit an die kolonialen Länder und Völker (Res. Nr. 1514 [XV] vom 14. Dezember 1960) leiten, welche die Notwendigkeit einer schnellen und bedingungslosen Beendigung des Kolonialismus in allen seinen Formen und Äußerungen proklamieren.“

Die Konvention ist gemäß ihrem Artikel 28 für die Deutsche Demokratische Republik am 15. August 1975 in Kraft getreten.

Berlin, den 15. September 1976

**Der Leiter
des Sekretariats des Ministerrates**

Dr. K l e i n e r t
Staatssekretär